

Město v plamenech, bitva doznívá,
kolem drancování, mučení a krev a křik.
Jásot vítězů, král se usmívá,
dneska v noci chce mít pannu čistou jako sníh.

Harien, Harien, Harien, tělo bílý sníh Harien

Jsi jen kořistí pouhou válečnou,
pro potěšení krále, jedna z mnoha žen.
Král už přichází, v očích chťič,
tak se svlíkej princezno Harien.

Tělo čistý máš, slzy na víčkách,
jako perly který padají na chladnou zem.
s krutým úsměvem král se dívá,
jak se svlíkáš malá Harien.

R: Kolik dívčích snů teď v tobě umírá,
srdce rozbitý na střípky posbírání,
něco skříplo dávnejm hodinkám,
kde teď jsou tajemství šeptaný panenkám,
tak se v duchu vracíš do dětství k mamince,
když jsi před usnutím čekávala na prince
a namísto prince démon jen,
až to přijde zavři oči Harien.

Nahá před králem, jenom za zády svíráš
chladnou čepel ostré dýky ve dlaních
už se blíží, ruku vztáh,
kdepak zůstal Bůh a kdo tě zachrání.

R:

Už se tě dotýká, radši mrtvá být,
než dát svoje čistý tělo králi v plen,
a pak ve svíčkách ostří se zablýskne,
kde je srdce krále míří dýka Harien

Harien, rukou tvojí zemřel král, Harien.